

3265 25. Marts 1887: 2. Bøjs. af Lovf. om en Jernbane fra Slagelse til Næstved. 3266

ninger, der tidligere have staaet til min Raadighed. Det er et Spørgsmaal, hvorvidt maaſte Prisforholdene have forandret sig ſaa meget, at man burde vedtage en Forandring heri, men dette vil let kunne gøres, naar man blot er enig om Hovedspørgsmaalet. Imidlertid vil jeg ſige, at, ſelv om denne Sum er noget lavt anſlaaet, ſaa er der en anden Sum i Lovforſlaget, der er ganſke overordentlig høit anſlaaet, og det er nemlig Summen til Driftsmateriel. Jeg tror, at det Driftsmateriel, man vil kunne anſtaffe til denne Bane for 1 Mill. er ſaa overordentligt stort og rigt, at man godt, naar man ſlaar Summerne ſammen vil komme til et heldigt Reſultat ved at benytte min Sum for Banen og Lovforſlagets Sum for Driftsmateriellet. — Jeg ſkal dernæſt vende mig til Vædringsforſlaget til § 2, hvis Princip jo er det, at der til alle Baner, der fremtidig bygges i Landet — det vil ſige, her er kun Tale om Næſtved—Slagelse Banen og Stjelfør Banen — ſkal gives et Tilſtud fra Egnene. At man kan indrømme, at dette Tilſtud, hvor Banen ikke anlægges efter de lokale Henſyn alene, men mere efter den gjenſemgaaende Trafik, ſkal være mindre, og hvor Banen derimod drages og konstrueres udelukkende efter den lokale Trafik ſkal være større, dette tror jeg er rimeligt og rigtigt. Om jeg har truſſet det Rigtige ved at ſaae Halvdelen ved den ene og det fulde Beløb ved den anden Kategori er jo et Spørgsmaal, ſom nærmere vil kunne overveies, men Hovedſagen for mig det er, at Tilſtudet beſtemmes efter en Norm, der ſaa at ſige kan bruges hele Landet over. Det, det kommer an paa, er, at vi ved denne Beſtemmelse her ved diſſe Baner, er i Stand til at komme til et virkeligt Princip, ſaa at vi ikke ved hver ny Bane ſkulle faſtſætte nye Maader at beregne Tilſtud paa. Den ærede Miniſter har yret, at han holdt mere af, at man gjorde det ſom tidligere. Jeg ſer ikke, hvorfor den ærede Miniſter har ſaa stor Kjærlighed til dette. Det maa jo erindres, at det tidligere har været fuldstændig principløst, og paa hvert enkelt Punkt overladt til et rent Skjøn, ſom meget let kan være feilt. Det er jo utvivlsomt, at Egnen til at bidrage afhænger for Landſdistrakterne væſentlig af Jordens Bonitet, af hvad den Jord koſter, ſom ſtal anvendes til

Banen, og jeg tror, at dette Princip baade er fornuftigt og rigtigt og kan anvendes baade ved dette og alle kommende Jernbaneanlæg. Det er derfor, at jeg ſætter ſaa megen Pris derpaa, thi vi vide jo godt, hvor lange Debatterne ere om ſlige Baneanlæg i Forveien, og forſaa vidt vi kunde afforte dem noget ved at vi, om jeg ſaa maa ſige, fik en Konvention om, at det ſkulde være det Princip, der herefter ſkulde følges, ſaa tror jeg, at det vilde forforte diſſe Debatter ikke ſaa ganſke lidt. Det er bleven mig ſagt, at det vilde være heldigere, hvis Afviklingen af Tilſtudet ſtete paa den Maade, ſom Miniſteren foreſlaar, nemlig med $\frac{1}{15}$ i 15 Aar. Da vi 1876—77 overveiede det ſtore Jernbaneforſlag, kom man fra Miniſteriets Side til et andet Reſultat, idet man mente, at den Afviklingsmaade, ſom jeg her har foreſlaaet, egentlig vilde være den heldigſte. Jeg kan heller ikke tro, at der ved dette Tilſtud tilføies Byerne nogen ſærlig Overlaſt, og ſpecielt ſkal jeg for Stjelførs Bedkommende bemærke, at Stjelførs Tilſtud til Banen efter Forſlaget vil blive høit 19,000 Kr., ſom nok i 28 Aar kan betales tilbage. Jeg forſtod ikke rigtig det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg). Det forekommer mig, at han ytrede, at han vilde ønske, at jeg havde foreſlaaet ogſaa dette Tilſtud for Slagelse—Næſtved Banen. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem har læſt Vædringsforſlaget igjennem med tilſtrækkelig Omhu, thi har han det, vil han ſe, at det Princip er netop anvendt paa Slagelse—Næſtved Banen (Berg: Anlægſyſtemet). Ja, men det har jeg foreſlaaet ogſaa for Næſtved—Slagelse Banen, ſaa jeg veed egentlig ikke, hvad det ærede Medlem ſavner. Jeg tror, at jeg i ſaa Henſeende har opfyldt alle hans Ønſter, kun det, at jeg ikke kan gaa til et ſaa let Banesyſtem, ſom det det ærede Medlem vil. Jeg ſkal med Henſyn til de øvrige Vædringsforſlag kun ſige, at jeg i og for ſig ikke har Noget imod Vædringsforſlaget Nr. 19 om Sammenkoblingen af denne Jernbanelov med den anden. Jeg tror imidlertid, at det er fuldstændig unyttigt at vedtage det, thi jeg er overbeviſt om, at denne Lov ikke ſlipper her fra Rigsdagen, før man er ſikker paa, at den anden Lov faar ſamme Sjæbne ſom den.